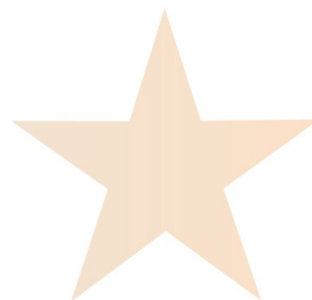

Richtsnoeren

voor kapitaalmaatregelen voor kredietverlening in vreemde valuta aan ongedekte kredietnemers op grond van het toetsings- en evaluatieproces in het kader van toezicht (SREP)

Richtsnoeren voor kapitaalmaatregelen voor kredietverlening in vreemde valuta aan ongedekte kredietnemers op grond van het toetsings- en evaluatieproces in het kader van toezicht (SREP)

Inhoudsopgave

1.	EBA-richtsnoeren voor kapitaalmaatregelen voor kredietverlening in vreemde valuta aan ongedekte kredietnemers op grond van het toetsings- en evaluatieproces in het kader van toezicht (SREP)	3
	Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities	4
	Titel II – Vereisten inzake kapitaalmaatregelen voor FX-leningen aan ongedekte kredietnemers op grond van het SREP	5
	II.1 Toepassingsdrempel	5
	II.2 Proces	6
	II.3 Toetsing van risicobeheer van kredietverlening in vreemde valuta	6
	II.4 Toetsing van kapitaaltoereikendheid	8
	II.5 Toepassing van toezichtmaatregelen	10
	II.6 Interactie met macroprudentiële maatregelen	12
	Titel III – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging	14

1. EBA-richtsnoeren voor kapitaalmaatregelen voor kredietverlening in vreemde valuta aan ongedekte kredietnemers op grond van het toetsings- en evaluatieproces in het kader van toezicht (SREP)

Status van deze richtsnoeren

Dit document bevat richtsnoeren die zijn uitgevaardigd overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (“de EBA-verordening”). Op grond van artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening moeten bevoegde autoriteiten zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.

De richtsnoeren geven weer wat in de opvatting van EBA passende toezichtpraktijken binnen het Europees Systeem voor financieel toezicht zijn en hoe het recht van de Unie op een specifiek gebied moet worden toegepast. EBA verwacht dan ook van alle bevoegde autoriteiten waaraan deze richtsnoeren zijn gericht, dat zij hieraan voldoen. De bevoegde autoriteiten waarop de richtsnoeren van toepassing zijn, moeten hieraan voldoen door deze op de meest geëigende wijze op te nemen in hun toezichtpraktijken (bijv. door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen).

Rapportagevereisten

Ingevolge artikel 16, lid 3, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 moeten de bevoegde autoriteiten uiterlijk op 28 februari 2014 aan EBA kenbaar maken of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, dan wel aangeven waarom zij hier niet aan voldoen of niet voornemens zijn deze op te volgen. Bij gebrek aan kennisgeving vóór deze uiterste datum worden bevoegde autoriteiten door EBA geacht niet aan de richtsnoeren te voldoen. De kennisgevingen moeten worden ingediend door het hiervoor bedoelde formulier, dat is te vinden in hoofdstuk 5, te zenden aan: compliance@eba.europa.eu onder vermelding van referentienummer EBA/GL/2013/02. De kennisgevingen moeten worden ingezonden door personen die bevoegd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet.

De kennisgevingen worden overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de EBA-verordening op de website van EBA bekendgemaakt.

Titel I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities

1. In overeenstemming met de aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 21 september 2011 inzake kredietverlening in vreemde valuta (ESRB/2011/1), met name aanbeveling E (Kapitaalvereisten), hebben deze richtsnoeren betrekking op kapitaalmaatregelen voor kredietverlening in vreemde valuta (FX-leningen) aan ongedekte kredietnemers op grond van het toetsings- en evaluatieproces in het kader van toezicht (SREP) van artikel 97 van de richtlijn kapitaalvereisten.
2. Deze richtsnoeren zijn van toepassing op FX-leningen aan ongedekte particuliere kredietnemers en kredietnemers in het midden- en kleinbedrijf. In het kader van deze richtsnoeren zijn de volgende definities van toepassing:

“FX”: een andere valuta dan het wettig betaalmiddel van het land waarin de kredietnemer gevestigd is;

“FX-leningen”: leningen aan kredietnemers ondanks de rechtsvorm van de kredietfaciliteit (bijv. met inbegrip van uitgestelde betalingen of soortgelijke financieringsregelingen) in andere valuta dan het wettig betaalmiddel van het land waarin de kredietnemer gevestigd is;

“ongedekte kredietnemers”: particuliere kredietnemers en kredietnemers in het midden- en kleinbedrijf zonder een natuurlijke of financiële afdekking die blootstaan aan een valutamismatch tussen de valuta van het krediet en de afdekkingsvaluta. Natuurlijke afdekkingen omvatten met name de gevallen waarin kredietnemers inkomsten ontvangen in vreemde valuta (bijv. overmakingen/exportopbrengsten), terwijl financiële afdekkingen normaliter een contract met een financiële instelling veronderstellen;

“niet-lineaire relatie tussen krediet- en marktrisico”: waar wisselkoerswijzigingen, de marktriscodeterminant, buitensporige gevolgen kunnen hebben voor het algehele niveau van kredietrisico; in deze context kunnen wisselkoersschommelingen de schuldaflossingscapaciteit van kredietnemers en mogelijk ook de positie bij wanbetaling en de waarde van zekerheden beïnvloeden, en dus ingrijpende gevolgen hebben voor het kredietrisico.

3. De richtsnoeren zijn gericht aan de bevoegde autoriteiten. Zij zijn met name gericht op het SREP om te waarborgen dat instellingen beschikken over de passende regelingen, strategieën, processen en mechanismen om het risico van FX-leningen te bepalen, te kwantificeren en te beheren, en dat de hoogte, de samenstelling en de verdeling van het interne kapitaal aansluiten op het risico van FX-leningen. Ingeval bevoegde autoriteiten als resultaat van het proces tekortkomingen in risicobeheerregelingen, strategieën, processen en mechanismen identificeren en vaststellen dat een instelling onvoldoende kapitaal aanhoudt, wordt in de richtsnoeren bepaald dat bevoegde autoriteiten instellingen moeten verplichten hun risico's verbonden aan kredietverlening in vreemde valuta beter te beheersen door middel van in artikel 104 van de richtlijn kapitaalvereisten beschreven maatregelen, en indien dit noodzakelijk wordt geacht, deze risico's

indien van toepassing te dekken door middel van een toereikend kapitaalniveau, waardoor instellingen beter bestand zijn tegen wisselkoerswijzigingen.

4. Waar geen recente gegevens over de afdekkingsstatus van de respectieve klant beschikbaar zijn, moeten de kredietnemers als ongedekt worden beschouwd.
5. Deze richtsnoeren zijn op de afzonderlijke instellingen van toepassing indien aan de materialiteitsdrempel zoals vastgelegd in titel II, afdeling 1, is voldaan.
6. De richtsnoeren dienen op geconsolideerd, individueel en, indien van toepassing, op gesubconsolideerd niveau te worden toegepast, en in overeenstemming met het SREP-toepassingsniveau van de richtlijn kapitaalvereisten (artikel 110).
7. Deze richtsnoeren voorzien in een instellingsspecifieke beoordeling en toepassing van additionele eigenvermogensvereisten. Zij vormen een aanvulling op andere toezichtmaatregelen, waaronder door de bevoegde autoriteiten ten uitvoer gelegde macroprudentiële maatregelen ten aanzien van FX-leningen, bijvoorbeeld hogere minimale toetsingsvermogensvereisten. Bevoegde autoriteiten moeten de algemene toereikendheid van al dit soort maatregelen op grond van het SREP blijven beoordelen.

Titel II – Vereisten inzake kapitaalmaatregelen voor FX-leningen aan ongedekte kredietnemers op grond van het SREP

8. Overeenkomstig artikel 97 van de richtlijn kapitaalvereisten moeten de bevoegde autoriteiten op grond van het SREP bepalen of de regelingen, strategieën, processen en mechanismen die de instellingen ten uitvoer hebben gelegd en het eigen vermogen van deze instellingen een degelijk beheer en degelijke dekking van hun risico's verbonden aan kredietverlening in vreemde valuta waarborgen. Dit houdt noodzakelijkerwijs in dat bevoegde autoriteiten de toereikendheid van de ICAAP-regelingen en berekening van het interne kapitaal voor de risico's die zijn verbonden aan kredietverlening in vreemde valuta moeten evalueren. De lidstaten moeten de volgende vereisten toepassen en hierbij rekening houden met de nauw gecorreleerde valuta's uit de voorgestelde technische uitvoeringsnormen met betrekking tot nauw gecorreleerde valuta's krachtens artikel 354, lid 3, van de verordening kapitaalvereisten, en met de bepalingen van artikel 354 van de verordening kapitaalvereisten¹.

II.1 Toepassingsdrempel

9. Deze richtsnoeren zijn op afzonderlijke instellingen van toepassing wanneer is voldaan aan de volgende materialiteitsdrempel²:

In vreemde valuta's luidende leningen aan ongedekte kredietnemers maken ten minste 10 % van alle leningen van een instelling uit (alle leningen aan niet-financiële vennootschappen en

¹ De valuta in deze technische uitvoeringsnormen worden jaarlijks bijgewerkt; deze lijst moet daarom niet als vast worden beschouwd.

² Berekend indien de bevoegde autoriteit hierom verzoekt, maximaal een keer per jaar.

huishoudens), waarbij deze leningen ten minste 25 % van de totale activa van de instelling uitmaken.

Bevoegde autoriteiten moeten de richtsnoeren ook toepassen wanneer een instelling bovengenoemde drempel niet haalt maar zij het risico dat verbonden is aan kredietverlening in vreemde valuta aan ongedekte kredietnemers wel materieel achten. Bevoegde autoriteiten dienen in dit geval elk besluit om de bovengenoemde drempel te negeren te onderbouwen en te documenteren op basis van criteria die onder meer betrekking hebben op: een significante toename van het aantal FX-leningen van de instelling sinds de laatste berekening; een negatieve ontwikkeling van de wisselkoers van een belangrijke vreemde valuta waarin de leningen van de instelling luiden.

II.2 Proces

10. In de richtsnoeren is het volgende proces vastgelegd:

- i) Bevoegde autoriteiten moeten instellingen verplichten te bepalen welk risico verbonden is aan hun FX-leningen aan ongedekte kredietnemers.
- ii) Bevoegde autoriteiten moeten bepalen of dit risico materieel is omdat het boven de drempel ligt of omdat zij het hoe dan ook materieel achten.
- iii) Wanneer het risico van kredietverlening in vreemde valuta materieel is, moeten de bevoegde autoriteiten de instellingen verplichten dit risico mee te nemen in hun ICAAP.
- iv) Bevoegde autoriteiten moeten de behandeling van het risico van kredietverlening in vreemde valuta in het ICAAP toetsen in het kader van het SREP (titel II, afdelingen 3 en 4 hieronder).
- v) Als de regelingen, strategieën, processen en mechanismen voor het identificeren, kwantificeren en beheersen van het risico van kredietverlening in vreemde valuta ontoereikend worden geacht en de beschikbare hoeveelheid kapitaal onvoldoende wordt geacht om het risico van kredietverlening in vreemde valuta aan ongedekte kredietnemers te dekken, dienen bevoegde autoriteiten passende maatregelen te nemen krachtens artikel 104 van de richtlijn kapitaalvereisten om deze tekortkomingen aan te pakken, waaronder de verplichting voor instellingen om aanvullend kapitaal aan te houden (titel II, afdeling 5).
- vi) Wanneer de instelling deel uitmaakt van een grensoverschrijdende groep, zullen de resultaten van de beoordeling van het risico van kredietverlening in vreemde valuta worden meegenomen in het gezamenlijke besluitvormingsproces, zoals bepaald in artikel 113, lid 1, van de richtlijn kapitaalvereisten.

II.3 Toetsing van risicobeheer van kredietverlening in vreemde valuta

11. Met betrekking tot het risico van kredietverlening in vreemde valuta als onderdeel van het toetsings- en evaluatieproces in het kader van toezicht dienen bevoegde autoriteiten het volgende te beoordelen:

- Het soort wisselkoerssysteem:
 - Bevoegde autoriteiten moeten de omvang van het risico van kredietverlening in vreemde valuta beoordelen met het oog op de valutastelsels waarin blootstellingen met betrekking tot ongedekte kredietnemers luiden en moeten specifiek nagaan waar i) de binnenlandse en de

vreemde valuta nauw gecorreleerd zijn (bij wet of door de nauwe band tussen respectieve economieën of monetaire stelsels), ii) currency-boardstelsels of systemen met gekoppelde wisselkoersen bestaan, en iii) er sprake is van een stelsel met 'vrij zwevende' wisselkoersen. De omvang en het patroon van mogelijke toekomstige wisselkoerswijzigingen zijn doorgaans afhankelijk van de valuta en het valutastelsel.

- Bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat instellingen doorlopend een goed inzicht hebben in de mogelijke toekomstige ontwikkelingen en volatiliteit van wisselkoersen op basis van het economische (reële) wisselkoersrisico, d.w.z. niet alleen op basis van een de-jureclassificatie van een wisselkoersstelsel. Zij dienen er met name op toe te zien dat instellingen wisselkoersen regelmatig beoordelen op de kredietwaardigheid van kredietnemers, daar wisselkoersschommelingen in elk wisselkoersstelsel een voortdurend risico vormen.
- Processen die verband houden met risico's van kredietverlening in vreemde valuta door instellingen:
 - Bevoegde autoriteiten moeten erop toezien dat instellingen beschikken over beleid voor leningen in vreemde valuta, dat een expliciete verklaring over de risicotolerantie van FX-leningen omvat, waarbij rekening wordt gehouden met het risicodragend vermogen van de instelling zelf, en absolute en relatieve limieten vaststellen voor FX-kredietportefeuilles en valuta's. Bevoegde autoriteiten moeten het risicobeheerbeleid en processen voor FX-leningen van instellingen evalueren en beoordelen of de materiële niveaus van risico verbonden aan kredietverlening in vreemde valuta ondanks deze beleidsmaatregelen en processen nog steeds niet afdoende worden weggenomen.
 - Bevoegde autoriteiten dienen ervoor te zorgen dat de processen voor het in kaart brengen van risico's bij instellingen de risico's die verbonden zijn aan kredietverlening in vreemde valuta voldoende afdekken.
 - Bevoegde autoriteiten dienen ervoor te zorgen dat instellingen beschikken over deugdelijke risicobeheersingsmethoden om rekening te houden met het risico dat is verbonden aan kredietverlening in vreemde valuta bij het beoordelen van klanten en de borgstelling bij FX-leningen, bijvoorbeeld door middel van adequate voorschriften voor risicowaardering en zekerheden. Bevoegde autoriteiten dienen er met name op toe te zien dat instellingen de wisselkoersrisicodeterminant in hun risicobeoordelingsmethoden hebben opgenomen.
 - Bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat instellingen het risico van kredietverlening in vreemde valuta specifiek opnemen in hun doorlopende monitoring en daarmee ook dat zij passende blootstellingspecifieke drempels vaststellen. Bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat de processen van instellingen voorzien in directe en adequate preventieve maatregelen (bijv. verzoeken om aanvullende zekerheden, enz.) wanneer deze drempels worden overschreden.
- De impact van wisselkoersschommelingen:

-
- Bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat instellingen wisselkoersschommelingen voldoende in aanmerking nemen bij de kredietrating/-scoring en de schuldaflossingscapaciteit van kredietnemers, met inbegrip van hun interne risicowaardering en processen voor kapitaalallocatie.
 - Bevoegde autoriteiten dienen ervoor te zorgen dat instellingen beschikken over passende procedures voor de doorlopende monitoring van relevante wisselkoersschommelingen en het beoordelen van de potentiële gevolgen ervan voor de uitstaande schuld en bijbehorende kredietrisico's voor afzonderlijke blootstellingen en op portefeuilleniveau.
 - Bovendien moeten bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat instellingen de afdekkingsstatus van kredietnemers periodiek evalueren, daar deze in de loop van de tijd kan variëren; instellingen moeten voorkomen dat zij kredietnemers waarvan de situatie is veranderd onjuist classificeren. Voor zover dat wettelijk mogelijk is, moet deze statusmonitoring worden opgenomen in de bepalingen van de kredietregelingen tussen instellingen en kredietnemers. Wanneer de instelling niet over een recente afdekkingsstatus beschikt, moeten de bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat de kredietnemer in de risicometingssystemen en ICAAP als ongedekt wordt beschouwd.

II.4 Toetsing van kapitaaltoereikendheid

12. Bevoegde autoriteiten dienen na te gaan of instellingen het risico dat is verbonden aan kredietverlening in vreemde valuta aan ongedekte kredietnemers op juiste wijze hebben opgenomen in hun risicometingssystemen en ICAAP. Bevoegde autoriteiten moeten er met name op toezien dat:

- de risicoblootstelling bij FX-leningen van instellingen niet groter is dan hun risicobereidheid; en
- het risico dat verbonden is aan kredietverlening in vreemde valuta, waaronder risicoconcentratie in een of meer valuta's, afdoende in aanmerking wordt genomen in het ICAAP.

13. Ongeacht hoe instellingen de risico's die FX-leningen meebrengen voor het krediet- en marktrisico classificeren, moeten bevoegde autoriteiten nagaan hoe de niet-lineaire relatie tussen kredietrisico en marktrisico is aangepakt en moeten zij beoordelen of deze aanpak adequaat is.

14. Bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat instellingen:

- algehele samenhang in hun gehele risicometingskader handhaven door ervoor te zorgen dat de onderliggende hypothesen (zoals betrouwbaarheidsinterval en aanhoudingsperiode) voor het meten van het markt- en kredietrisico op consistente wijze worden vastgesteld;
- onderkennen dat portefeuilles die in vreemde en binnenlandse valuta's luiden, zeer verschillende wanbetalingspatronen kunnen vertonen en daarom kunnen leiden tot toekomstige kredietverliezen als gevolg van verschillende wisselkoersbewegingen voor verschillende valuta's;

-
- rekening houden met de impact van wisselkoersschommelingen op de kans op wanbetaling;
 - zich rekenschap geven van het feit dat zij via kredietnemers bloot kunnen komen te staan aan marktrisico, zelfs als zij zich indekken tegen het risico van wisselkoersschommelingen voor hun FX-kredietverleningsactiviteiten. (De afdekking van marktrisico kan ineffectief worden als FX-kredietnemers in gebreke blijven, met name als leningen door zekerheden in binnenlandse valuta zijn gedekt. In dat geval zouden instellingen in geval van wanbetaling door kredietnemers kredietverliezen lijden en tegelijkertijd blootstaan aan marktrisicoverliezen doordat de afdekking wegvalt door de wanbetaling).

15. Bovendien moeten bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat instellingen zorgvuldig en met blik op de toekomst aangeven hoeveel kapitaal zij nodig hebben om het risico dat verbonden is aan kredietverlening in vreemde valuta, met inbegrip van het concentratierisico, te dekken. Zij dienen zich hierbij te richten op concentraties die het gevolg zijn van de dominante positie van een (of meer) valuta('s) (daar wisselkoersschommelingen een algemene risicofactor zijn die ertoe leidt dat veel kredietnemers tegelijk in gebreke blijven). Bevoegde autoriteiten moeten erop toezien dat instellingen een met redenen omklede beoordeling geven van hun interne kapitaalniveau dat is toegewezen aan het risico dat verbonden is met FX-leningen.

16. Bevoegde autoriteiten moeten beoordelen of instellingen voldoende kapitaal aanhouden om de risico's die verbonden zijn aan kredietverlening in vreemde valuta te dekken, door te beoordelen of instellingen kunnen aangeven wat de onderliggende oorzaken zijn van veranderingen in hun kapitaalpositie en of zij voldoende zijn voorbereid op mogelijke aanvullende kapitaalbehoeften.

17. Bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat instellingen een degelijke kapitaalplanning uitvoeren waarbij zij tevens rekening houden met stressomstandigheden en mogelijke wisselkoersschommelingen. Bevoegde autoriteiten dienen erop toe te zien dat instellingen dit doen door niet alleen te kijken naar het directe effect van nominale aanpassingen, maar ook naar de indirecte gevolgen voor de kredietrisicoparameters. Wanneer een instelling beschikt over geavanceerde modellen, worden bevoegde autoriteiten geacht de interne modellen van banken voor de behandeling van het risico van kredietverlening in vreemde valuta te beoordelen op betrouwbaarheid.

18. Voor instellingen die in meerdere landen actief zijn, moeten het risico van kredietverlening in vreemde valuta en de beheersing van dit risico ook worden meegenomen in de gezamenlijke besluitvorming volgens artikel 113 van de richtlijn kapitaalvereisten en de betreffende technische normen van EBA en moeten deze worden besproken in colleges van toezichthouders die zijn opgericht krachtens de artikelen 51 en 116 van de richtlijn kapitaalvereisten. Consoliderende toezichthouders dienen door toezichthouders van de lidstaat van ontvangst direct op de hoogte te worden gebracht als het risico dat is verbonden aan FX-leningen op subsidiair niveau materieel is.

II.4.1 Toetsing van stresstests

19. In overeenstemming met de 'Richtsnoeren voor stresstests' (GL 32) en om ervoor te zorgen dat instellingen bestand zijn tegen grote wisselkoersschommelingen, moeten bevoegde autoriteiten erop toezien dat instellingen schokken in verband met vreemde valuta's opnemen in hun

stresstestscenario's, zowel in het kader van hun ICAAP-stresstests als van stresstests op portefeuilleniveau.

20. In voorkomend geval moeten stresstests schokken in de valutaregelingen en daaruit voortvloeiende veranderingen in het vermogen van kredietnemers om de gehele portefeuille en elke afzonderlijke valuta terug te betalen omvatten.

21. Bevoegde autoriteiten moeten de door instellingen uitgevoerde stresstests evalueren, met inbegrip van scenarioselectie, methoden, infrastructuur, de resultaten van deze stresstests en hun gebruik in het risicobeheer. Bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat instellingen het risico van kredietverlening in vreemde valuta voldoende meenemen in hun stresstests en dat zij passende verzachtende maatregelen nemen als reactie op de resultaten van de stresstests.

22. Wanneer geen stresstests worden uitgevoerd of uit de resultaten van de toetsing van stresstestprogramma's van instellingen naar voren komt dat zij niet voldoen, moeten bevoegde autoriteiten instellingen verzoeken om actie te ondernemen om problemen te verhelpen. Daarnaast kunnen bevoegde autoriteiten:

- scenario's aanbevelen aan instellingen;
- instellingsspecifieke stresstests voor toezichtdoeleinden uitvoeren;
- systeembrede stresstests voor toezichtdoeleinden uitvoeren op basis van gemeenschappelijke scenario's.

II.5 Toepassing van toezichtmaatregelen

23. Op basis van de in bovenstaande titel II, afdelingen 3 en 4, beschreven toetsingen zijn geen verdere toezichtmaatregelen noodzakelijk voor instellingen wier regelingen, strategieën, processen en mechanismen en eigen vermogen voor het dekken van risico's van kredietverlening in vreemde valuta door bevoegde autoriteiten als adequaat zijn beoordeeld. Wanneer deze punten als ontoereikend worden beoordeeld, moeten bevoegde autoriteiten de meest geschikte maatregelen nemen om specifieke tekortkomingen aan te pakken (bijv. verlangen dat de betreffende regelingen, processen, mechanismen en strategieën worden versterkt, aanvullende voorzieningen worden gecreëerd en/of de ICAAP-methoden worden verbeterd, of andere in artikel 104 van de richtlijn kapitaalvereisten bepaalde maatregelen).

24. Wanneer bevoegde autoriteiten van mening zijn dat instellingen onvoldoende kapitaal aanhouden om het risico van kredietverlening in vreemde valuta te dekken, moeten zij instellingen verplichten om meer eigen vermogen aan te houden dan de minimale toetsingsvermogensvereisten overeenkomstig artikel 104, lid 1, van de richtlijn kapitaalvereisten. Dergelijke additionele eigenvermogensvereisten voor het risico van kredietverlening in vreemde valuta aan ongedekte kredietnemers kunnen afzonderlijk worden opgelegd, of in combinatie met andere toezichtmaatregelen ter verbetering van regelingen, strategieën, processen en mechanismen ten behoeve van het risicobeheer van FX-leningen in het kader van toezichtmaatregelen op basis van de resultaten van SREP. In geval van grensoverschrijdende bankgroepen en

dochterondernemingen in de EER, valt het opleggen van additionele eigenvermogensvereisten onder de procedure zoals beschreven in de technische uitvoeringsnormen van artikel 112 van de richtlijn kapitaalvereisten en dient dit, voorzien van een toelichting, aan de instelling te worden meegedeeld.

25. Additionele eigenvermogensvereisten moeten worden berekend als onderdeel van de SREP-resultaten aan de hand van de volgende methode, waarbij bevoegde autoriteiten voor kredietverlening in vreemde valuta specifieke eigenvermogensvereisten toepassen die worden vastgesteld op basis van het risicobeoordelingskader en de uitkomst van het SREP:

- Bevoegde autoriteiten moeten de additionele eigenvermogensvereisten toepassen boven op het minimale toetsingsvermogensvereiste voor kredietrisico evenredig aan het aandeel FX-leningen aan ongedekte kredietnemers en hierbij gebruikmaken van de volgende formule:

*Het procentuele aandeel van de stand van in vreemde valuta's luidende leningen aan ongedekte kredietnemers * Kapitaalvereiste voor kredietrisico onder pijler 1 * vermenigvuldigingsfactor additionele eigenvermogensvereiste op basis van de resultaten van de SREP-beoordeling van het risico van kredietverlening in vreemde valuta,*

waarbij:

- de 'vermenigvuldigingsfactor additionele eigenvermogensvereiste' wordt gekoppeld aan de uitkomst van de SREP-beoordeling van het risico van kredietverlening in vreemde valuta voor een instelling overeenkomstig GL 39 en de uitvoeringsverordening betreffende artikel 113, lid 1, onder a)³ :
 - SREP-risicoscore van '1' (d.w.z. risico van kredietverlening in vreemde valuta wordt 'laag' ingeschat) waarvoor additionele eigenvermogensvereisten tussen 0 en 25 % zouden gelden;
 - SREP-risicoscore van '2' (d.w.z. risico van kredietverlening in vreemde valuta wordt 'middelgroot-laag' ingeschat) waarvoor additionele eigenvermogensvereisten tussen 25,1 en 50 % zouden gelden;
 - score '3' (d.w.z. risico van kredietverlening in vreemde valuta wordt 'middelgroot-hoog' ingeschat) waarvoor additionele eigenvermogensvereisten tussen 50,1 en 75 % zouden gelden; en
 - score '4' (d.w.z. risico van kredietverlening in vreemde valuta wordt 'hoog' ingeschat) waarvoor additionele eigenvermogensvereisten hoger dan 75,1 % zouden gelden (deze kunnen ook hoger zijn dan 100 %).
- Bij hun beslissing welke additionele eigenvermogensvereisten moeten worden toegepast, moeten bevoegde autoriteiten rekening houden met de mate van concentratie van de kredietverlening in vreemde valuta van instellingen op bepaalde valuta's, de historische wisselkoersvolatiliteit voor valuta's waarbij concentratie wordt vastgesteld, wisselkoersregelingen en mogelijke volatiliteiten in dergelijke regelingen.

³ In afwachting van de definitieve versie van de richtsnoeren voor 'gemeenschappelijke procedure en methoden voor het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder' krachtens artikel 107, lid 3, van de richtlijn kapitaalvereisten, zijn de referentie en kalibratie gebaseerd op de gemeenschappelijke scoringmethode van GL 39. Zodra de richtsnoeren krachtens artikel 107, lid 3, definitief zijn, wordt dit dienovereenkomstig herzien.

-
- Wanneer additionele eigenvermogensvereisten worden toegepast in combinatie met andere maatregelen overeenkomstig punt 24, dienen bovenstaande percentages te worden gebruikt als indicatoren om ze niet het karakter van een sanctie voor instellingen te geven.
 - De methode kan ook worden toegepast per portefeuille als de bevoegde autoriteiten SREP-scores gebruiken voor bepaalde portefeuilles. In dat geval luidt de formule voor de berekening van additionele eigenvermogensvereisten voor afzonderlijke portefeuilles als volgt:

*Het procentuele aandeel van de stand van in vreemde valuta's luidende leningen aan ongedekte kredietnemers in een specifieke portefeuille * Kapitaalvereiste voor kredietrisico in een bepaalde portefeuille onder pijler 1 * vermenigvuldigingsfactor additionele eigenvermogensvereiste op basis van de resultaten van de SREP-beoordeling van het risico van kredietverlening in vreemde valuta aan ongedekte kredietnemers in een bepaalde portefeuille*

26. Wanneer de instelling deel uitmaakt van een grensoverschrijdende bankgroep, wordt de hoogte van de additionele eigenvermogensvereisten overeengekomen in de context van het gezamenlijke besluitvormingsproces overeenkomstig artikel 113, lid 1, van de richtlijn kapitaalvereisten.

27. De benadering waarbij de additionele eigenvermogensvereisten worden vastgesteld op basis van het SREP, is geschikt voor het berekenen van additionele eigenvermogensvereisten voor specifieke instellingen. Deze benadering mag echter geen afbreuk doen aan de toepassing van pijler 2 in de context van artikel 103 van de richtlijn kapitaalvereisten door bevoegde of aangewezen autoriteiten, namelijk voor wat betreft instellingen met vergelijkbare risicoprofielen of instellingen die blootstaan aan vergelijkbare risico's of een vergelijkbaar risico vormen voor het financiële stelsel, wat wellicht hogere additionele eigenvermogensvereisten in het gehele systeem noodzakelijk maakt.

II.6 Interactie met macroprudentiële maatregelen

28. Om doublures in de additionele eigenvermogensvereisten voor het ondervangen van dit risico te voorkomen, moeten bevoegde autoriteiten bij de toepassing van bovengenoemde methode rekening houden met eventuele macroprudentiële maatregelen of andere beleidsmaatregelen die de betrokken autoriteiten hebben opgelegd (d.w.z. macroprudentiële autoriteiten), volgens welke instellingen extra kapitaal moeten aanhouden in verband met het risico van kredietverlening in vreemde valuta.

29. Waar deze maatregelen voorhanden zijn, dienen bevoegde autoriteiten te beoordelen:

- i) of andere instellingen die een risico- of bedrijfsprofiel hebben waarop de macroprudentiële maatregel betrekking heeft, buiten de werkingssfeer van de maatregel vallen vanwege het karakter ervan (bijvoorbeeld: als de macroprudentiële maatregel inhoudt dat bevoegde autoriteiten het risico van kredietverlening in vreemde valuta ondervangen door op in vreemde valuta's luidende leningen hogere risicogewichten toe te passen, zou de maatregel alleen gelden voor instellingen die de minimale kapitaalvereisten voor kredietrisico berekenen aan de

hand van de standaardbenadering, en zou de maatregel niet direct van toepassing zijn op instellingen die een IRB-benadering toepassen); en

- ii) of bij de macroprudentiële maatregel voldoende rekening is gehouden met het onderliggende risiconiveau van kredietverlening in vreemde valuta van individuele instellingen.

30. Op basis van deze beoordelingen dienen de bevoegde autoriteiten als volgt te handelen:

- i) ingeval de macroprudentiële maatregel op grond van zijn specifieke kenmerken niet van toepassing is op een bepaalde instelling (als beschreven in 27(i)), kunnen de bevoegde autoriteiten de werkingssfeer van de macroprudentiële maatregel direct uitbreiden naar instellingen waarop deze niet van toepassing was, bijvoorbeeld door dezelfde vloer te hanteren voor risicogewichten voor in vreemde valuta's luidende leningen die IRB-instellingen in hun risicomodellen gebruiken op hetzelfde niveau als de hogere risicogewichten van de macroprudentiële maatregel voor vergelijkbare blootstellingen van instellingen die de standaardbenadering gebruiken. IRB-instellingen worden vervolgens geacht deze vloeren in hun risicomodellen toe te passen, en het verschil tussen de normale eigenvermogensvereisteberekening (vóór de toepassing van de vloer) en de volgende berekening zou worden beschouwd als de additionele eigenvermogensvereisten voor het risico van kredietverlening in vreemde valuta. Dit wordt geïllustreerd aan de hand van het volgende voorbeeld:

	Bank die gebruikmaakt van de standaardbenadering voor berekening van het kapitaalvereiste voor het kredietrisico	Bank die gebruikmaakt van de IRB-benadering voor berekening van het kapitaalvereiste voor het kredietrisico
Nominaal bedrag van blootstelling in vreemde valuta	100	100
Risicogewicht (van regulering of veroorzaakt door IRB-blootstelling)	35 %	15,6 %
Macroprudentiële maatregel	70 % risicogewicht voor in vreemde valuta luidende blootstellingen	
Uitbreiding van de macroprudentiële maatregel (additionele eigenvermogensvereisten uit pijler 2)		IRB-risicogewichten mogen niet lager zijn dan 70 % voor in vreemde valuta luidende blootstellingen
Additionele eigenvermogensvereisten	$((100 \cdot 0,7) - (100 \cdot 0,35)) \cdot \text{min}$ kapitaalvereiste	$((100 \cdot 0,7) - (100 \cdot 0,156)) \cdot \text{min}$ kapitaalvereiste

- ii) Als uit het SREP naar voren komt dat de macroprudentiële maatregel onvoldoende rekening houdt met het onderliggende risiconiveau van kredietverlening in vreemde valuta van een bepaalde instelling (bijv. als het risico van kredietverlening in vreemde valuta bij instellingen groter is dan het niveau dat de macroprudentiële maatregel beoogt), moet de maatregel worden aangevuld met een instellings specifieke kapitaalopslagfactor op basis van de methode die wordt beschreven in titel II.3

Titel III – Slotbepalingen en tenuitvoerlegging

31. Bevoegde autoriteiten moeten deze richtsnoeren ten uitvoer leggen door ze na de publicatie van de definitieve versie voor 30 juni 2014 in hun toezichtprocedures te integreren. Daarna moeten bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat instellingen de richtsnoeren effectief naleven.

